

บทที่ 5

บทสรุป

ไข่ไก่ถือเป็นสินค้าหลักทางการเกษตรอย่างหนึ่งของประเทศไทย มีการผลิตเพื่อขายกระจายกันไปทั่วประเทศ โดยขนาดฟาร์มไก่ไข่สามารถแบ่งออกได้ 3 ขนาด คือ ฟาร์มขนาดใหญ่ เลี้ยงไก่ไข่จำนวนมากกว่า 50,000 ตัว ฟาร์มขนาดกลาง เลี้ยงไก่ไข่จำนวน 20,000 – 50,000 ตัว และ ฟาร์มขนาดเล็กที่เลี้ยงไก่ไข่จำนวนน้อยกว่า 20,000 ตัว ในปัจจุบันจำนวนฟาร์มขนาดเล็กของผู้เลี้ยงอิสระได้ลดลงเรื่อย ๆ และถูกทดแทนด้วยฟาร์มของธุรกิจเลี้ยงสัตว์ครบวงจร

สาเหตุที่ฟาร์มขนาดเล็กต้องเลิกกิจการไปเพราะ ราคาไข่ไก่ตกต่ำ ต้นทุนการผลิตสูงและไม่มีการบริหารการผลิตที่ดี ดังนั้น หากสามารถทำการบริหารการผลิตให้มีประสิทธิภาพจะช่วยลดต้นทุนในการผลิตได้ อาจช่วยให้กิจการฟาร์มไก่ไข่ขนาดเล็กสามารถดำรงอยู่ต่อไปได้ จึงได้เลือกศึกษาด้านทุนการผลิตของไก่ 1 รุ่นจำนวน 2,000 ตัวของฟาร์มผสมคร เพราะเป็นฟาร์มขนาดเล็กที่ตั้งอยู่ในจังหวัดพิษณุโลกซึ่งเป็นจังหวัดที่มีการแข่งขันการค้าไข่ไก่สูง และด้วยลักษณะการเลี้ยงไก่ไข่ที่จะเลี้ยงครวละหลาย ๆ รุ่นในเวลาเดียวกันเพื่อให้หมุนเวียนและมีไข่จำหน่ายตลอดปี ดังนั้นไก่ไข่ของฟาร์มผสมครจำนวน 4 รุ่น จะมีเพียง 1 รุ่นเท่านั้นที่สามารถให้ข้อมูลตลอดอายุการให้ไข่ได้

การศึกษาต้นทุนการผลิตไข่ไก่กรณีศึกษาฟาร์มผสมครจังหวัดพิษณุโลกนั้นได้แยกการศึกษออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกคือศึกษาถึงจำนวนต้นทุนการผลิตของไข่ไก่ในกรณีศึกษา และส่วนที่ 2 คือการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตไข่ไก่เพื่อการตัดสินใจ

การศึกษาต้นทุนการผลิตไข่ไก่ในกรณีศึกษา

ผลจากการศึกษาต้นทุนการผลิตไข่ไก่ในกรณีศึกษาจำนวน 2,000 ตัว ได้รวบรวมต้นทุนการผลิตไข่ไก่จนกระทั่งปลดไก่ที่อายุ 102 สัปดาห์ ปรากฏต้นทุนการผลิตต่อไข่ไก่ 1 ตัว ดังนี้ ต้นทุนผันแปร 440.96 บาท ประกอบด้วย ค่าพันธุ์สัตว์ 85 บาท ค่าอาหาร 331.56 บาท ค่าแรงงาน 38.94 บาท ค่ายาป้องกันและรักษาโรค 0.15 บาท ค่าน้ำ-ไฟฟ้าและอื่น ๆ 2.60 บาท ค่าซื้ออุปกรณ์ 0.68 บาท ค่าซ่อมแซมเครื่องมือ 0.25 บาท ค่าเสียโอกาสเงินลงทุน 16.08 บาท หักราคาเมื่อปลดขาย 34.30 บาท ต้นทุนคงที่ 57.64 บาท ประกอบด้วย ค่าใช้ที่ดิน 3.41 บาท ค่าเสื่อมโรงเรือนและอุปกรณ์ 19.95 บาท ค่าเสียโอกาสโรงเรือนและอุปกรณ์ 34.28 บาท รวมต้นทุนทั้งสิ้น 498.60 บาทต่อไข่ไก่ 1 ตัว โดยจะให้ไข่เฉลี่ยตัวละ 329.48 ฟอง คิดเป็นต้นทุนเฉลี่ยต่อฟอง 1.5133 บาท

การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตไข่ไก่ของกรณีศึกษา

การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตไข่ไก่ของกรณีศึกษาเพื่อการตัดสินใจได้จัดทำเป็น 4 แนวทาง ด้วยวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน

1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบต้นทุนการผลิตไข่ไก่ของกรณีศึกษาและต้นทุนการผลิตไข่ไก่เฉลี่ยปี 2533-2537 วัตถุประสงค์เพื่อทราบว่าต้นทุนการผลิตไข่ไก่ของกรณีศึกษามีความแตกต่างจากต้นทุนการผลิตทั่วไปอย่างไรแล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางลดต้นทุนที่สูงผิดปกติ ในที่นี้การคิดต้นทุนการผลิตทั่วไปจะใช้ต้นทุนการผลิตไข่ไก่ของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เฉลี่ย 5 ปี คือปี 2533-2537 โดยเป็นต้นทุนการผลิตของการปลดไก่ที่อายุ 75 สัปดาห์ แต่ต้นทุนการผลิตไข่ไก่ของกรณีศึกษาได้ปลดไก่ที่อายุ 102 สัปดาห์ ดังนั้น เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบกันได้จึงได้คำนวณต้นทุนการผลิตไข่ไก่ในกรณีศึกษาหากปลดที่อายุ 75 สัปดาห์นำมาเปรียบเทียบกับต้นทุนการผลิตไข่ไก่ทั่วไป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบต้นทุนการผลิตไข่ไก่ในกรณีศึกษาและต้นทุนการผลิตไข่ไก่เฉลี่ย ปี 2533-2537 ได้ผลแตกต่างที่สำคัญดังนี้

1.1 ค่าพันธุ์สัตว์ในกรณีศึกษา 85 บาท สูงกว่าค่าพันธุ์สัตว์เฉลี่ย 66.32 บาท เป็นจำนวน 18.68% สาเหตุเนื่องจากฟาร์มสมควรซื้อไก่สาว(ไก่อายุ 17-19สัปดาห์) มาเลี้ยงต่อ แต่ธุรกิจเลี้ยงสัตว์ครบวงจรจะผลิตเองดังนั้น ค่าพันธุ์สัตว์ในกรณีศึกษาจึงสูงกว่าเนื่องจากเป็นราคารวมกำไรไว้แล้ว

1.2 ค่าอาหารในกรณีศึกษา 226.51 บาทสูงกว่าค่าอาหารเฉลี่ย 196.67 บาท เป็นจำนวน 15.17% จากการวิเคราะห์พบว่าปริมาณอาหารใช้ไม่แตกต่างกันดังนั้นสาเหตุที่ต่างกันจึงอยู่ที่ราคาอาหาร เนื่องจากธุรกิจเลี้ยงสัตว์ครบวงจรจะมีโรงงานผลิตอาหารของตนเอง ในขณะที่ฟาร์มสมควรต้องซื้ออาหารจากโรงงานในราคาที่รวมกำไรแล้ว ทำให้มีต้นทุนค่าอาหารสูงกว่า

1.3 ค่าแรงงานในกรณีศึกษา 26.81 บาท สูงกว่าค่าแรงงานเฉลี่ย 5.96 บาท หรือสูงเป็น 4.5 เท่าของค่าแรงงานเฉลี่ย สาเหตุเนื่องจากฟาร์มขนาดกลางและใหญ่ของธุรกิจเลี้ยงสัตว์ครบวงจรจะใช้เครื่องมืออัตโนมัติช่วยในการเลี้ยงไก่ทำให้มีต้นทุนค่าแรงงานต่ำกว่าในกรณีศึกษามาก

1.4 ค่าเสียโอกาสเงินลงทุนในกรณีศึกษา 10.85 บาท ต่ำกว่าค่าเสียโอกาสเงินลงทุนเฉลี่ยที่สูงถึง 30.70 บาท ต่ำกว่าเป็นจำนวน 19.85 บาท ด้วยสาเหตุ 2 ประการ คือ อัตราดอกเบี้ยของกรณีศึกษาร้อยละ 9 ต่อปี แต่อัตราดอกเบี้ยเฉลี่ยร้อยละ 11 ต่อปี และอีกสาเหตุหนึ่งคือฐานของการคำนวณค่าเสียโอกาสเงินลงทุนต่างกัน ฐานการคำนวณของต้นทุนเฉลี่ยคือ ยอดรวมของต้นทุนผันแปรทุกชนิดยกเว้นค่าเสียโอกาสเงินลงทุนและราคาเมื่อปลดขาย ซึ่งมีจำนวนมาก ในขณะที่ฐานการคำนวณค่าเสียโอกาสในกรณีศึกษาคือ ค่าพันธุ์สัตว์บวกด้วยเงินทุนหมุนเวียนเท่านั้น เพราะต้นทุนการ

ผลิตอื่นนอกจากค่าพันธุ์สัตว์จะไม่ได้จ่ายครั้งเดียวตลอดปี เช่น ค่าอาหารจะไม่ซื้อมาครั้งเดียวเพื่อใช้ตลอดปีแต่จะเป็นลักษณะการหมุนเวียนโดยซื้อไว้ใช้จำนวนหนึ่งแล้วนำเงินค่าขายไข่ไก่ไปซื้อเพิ่มเติมเมื่ออาหารใกล้หมด ดังนั้นจะเห็นว่า การนำอัตราดอกเบี้ยคูณด้วยค่าอาหารรวมทั้งปีจึงไม่เหมาะสม แต่ถ้าหากใช้วิธีเดียวกันอาจให้ต้นทุนค่าเสียโอกาสที่ใกล้เคียงกัน เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยในกรณีศึกษาต่ำกว่าแต่มีฐานการคำนวณในส่วนของค่าพันธุ์สัตว์ที่สูงกว่า

1.5 ค่าใช้ที่ดินในกรณีศึกษา 2.35 บาท สูงกว่าค่าใช้ที่ดินเฉลี่ยที่มีเพียง 0.41 บาท หรือสูงเป็น 5.73 เท่าของค่าใช้ที่ดินเฉลี่ย สาเหตุเนื่องจากฟาร์มสมควรเลี้ยงไก่ทรงละหนึ่งตัวและวางทรงชั้นเดียว ในขณะที่ธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ทั่วไปจะเลี้ยงไก่ทรงละ 2-4 ตัวและวางทรง 2 ชั้น ทำให้ใช้พื้นที่เฉลี่ยต่อตัวต่างกัน 4-8 เท่า

1.6 ค่าเสื่อมโรงเรือนและอุปกรณ์ในกรณีศึกษา 13.74 บาท สูงกว่าค่าเสื่อมโรงเรือนและอุปกรณ์เฉลี่ยที่มีเพียง 4.36 บาท หรือสูงเป็น 3.15 เท่าของค่าเสื่อมโรงเรือนและอุปกรณ์เฉลี่ย สาเหตุคือการเลี้ยงไก่จำนวนน้อยทำให้ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร เช่น เครื่องผสมอาหารเฉลี่ยต่อตัวไก่จำนวนสูง และนอกจากนั้นการเลี้ยงไก่ทรงละ 1 ตัวและวางทรงชั้นเดียวจะใช้พื้นที่มากทำให้การเลี้ยงไก่จำนวนเท่ากันต้องใช้พื้นที่โรงเรือนมากกว่าธุรกิจเลี้ยงไก่ไข่ทั่วไปที่เลี้ยงไก่ทรงละ 2-4 ตัวและวางทรง 2 ชั้น

1.7 ค่าเสียโอกาสโรงเรือนและอุปกรณ์ในกรณีศึกษา 23.60 บาท สูงกว่าค่าเสียโอกาสโรงเรือนและอุปกรณ์เฉลี่ยที่มีเพียง 6.17 บาท หรือคิดเป็น 3.82 เท่า สาเหตุจะเหมือนกันกับสาเหตุของค่าเสื่อมโรงเรือนและอุปกรณ์

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบการปลดไก่ที่อายุ 75 สัปดาห์และการปลดไก่ที่อายุ 102 สัปดาห์วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบหาระยะปลดไก่ที่ให้ผลกำไรขาดทุนดีกว่า เนื่องจากธุรกิจเลี้ยงไก่ไข่ทุกแห่งจะมีเป้าหมายทางธุรกิจเหมือนกันคือกำไรสูงสุด แต่ธุรกิจเลี้ยงไก่ไข่โดยทั่วไปจะปลดไก่ที่อายุ 75 สัปดาห์ ในขณะที่ไก่ในกรณีศึกษาปลดไก่ที่อายุ 102 สัปดาห์ เพราะจากประสบการณ์เชื่อว่าจะให้กำไรสูงสุด จึงต้องมีการเปรียบเทียบการปลดไก่ที่อายุ 75 สัปดาห์และ 102 สัปดาห์ เพื่อให้ทราบว่าแนวทางไหนให้ผลกำไรขาดทุนที่ดีกว่า

ผลจากการเปรียบเทียบ การเลี้ยงไก่ในกรณีศึกษาหากปลดที่อายุ 75 สัปดาห์ จะมีต้นทุนการผลิต 714,395.97 บาท และมีรายได้การขายไข่ 609,345.25 บาท จะมีผลขาดทุนขั้นต้น 105,050.72 บาท แต่ถ้าปลดไก่ที่อายุ 102 สัปดาห์ จะมีต้นทุนการผลิต 997,207.13 บาท และมีรายได้การขายไข่ 897,299.01 บาท จะมีขาดทุนขั้นต้น 99,908.12 บาท มีผลขาดทุนลดลง 5,142.60 บาท สาเหตุเนื่องจากการเพิ่มอายุการเลี้ยงไก่ออกไปแต่ต้นทุนการเลี้ยงไก่หลายรายการไม่ได้เพิ่มขึ้นด้วย คือ ค่าพันธุ์สัตว์ ค่ายาป้องกันและรักษาโรค และค่าซ่อมแซมเครื่องมือ ทำให้ต้นทุนการผลิตหลังไก่อายุ 75 สัปดาห์ ต่ำลง

อย่างมากมีผลทำให้ผลกำไรดีขึ้นกว่าการปลดที่อายุ 75 สัปดาห์

อย่างไรก็ตามการปลดไก่ทั้ง 2 ระยะแสดงผลขาดทุนจำนวนมาก แต่ผู้จัดการฟาร์มก็ยังคงดำเนินการผลิตไข่ไก่ต่อไป สาเหตุเนื่องจากระยะเวลาที่ศึกษาเป็นระยะเวลาไข่ไก่ตกต่ำและผู้จัดการฟาร์มวัดผลกำไรขาดทุนตามเกณฑ์เงินสดซึ่งมีผลกำไรขาดทุนดังนี้ การปลดไก่อายุ 75 สัปดาห์ จะมีต้นทุนการผลิต 613,371.90 บาท มีผลขาดทุน 4,026.65 บาท และการปลดไก่อายุ 102 สัปดาห์จะมีต้นทุนการผลิต 849,762.57 บาท มีผลกำไร 47,536.44 บาท

3.การวิเคราะห์การตัดสินใจเริ่มเลี้ยงไก่รุ่นใหม่ วัตถุประสงค์เพื่อหาแนวทางการตัดสินใจเลือกซื้อไก่รุ่นใหม่ที่มีอายุและราคาที่แตกต่างกันให้ได้ไก่รุ่นใหม่ที่มีต้นทุนต่ำที่สุด

การวิเคราะห์จัดทำโดยการคำนวณต้นทุนการเลี้ยงไก่ต่อวันก่อนที่ไก่จะเริ่มให้ไข่ ต้นทุนเลี้ยงไก่ก่อนเริ่มให้ไข่ประกอบด้วย ค่าใช้จ่าย 7 รายการ คือ

1. ค่าอาหาร 0.3749 บาทต่อวัน หรือ 2.6240 บาทต่อสัปดาห์
2. ค่าแรงงาน 0.0625 บาทต่อวัน หรือ 0.4375 บาทต่อสัปดาห์
3. ค่าน้ำ-ไฟฟ้า และอื่น ๆ 0.0042 บาทต่อวัน หรือ 0.0292 บาทต่อสัปดาห์
4. ค่าเสียโอกาสเงินลงทุน(ส่วนต้นทุนผันแปร) 0.0271 บาทต่อวัน หรือ 0.1899 บาทต่อสัปดาห์
5. ค่าใช้ที่ดิน 0.0055 บาทต่อวัน หรือ 0.0384 บาทต่อสัปดาห์
6. ค่าเสื่อมราคาโรงเรือนและอุปกรณ์ 0.0320 บาทต่อวัน หรือ 0.2241 บาทต่อสัปดาห์
7. ค่าเสียโอกาสโรงเรือนและอุปกรณ์ 0.0550 บาทต่อวัน หรือ 0.3851 บาทต่อสัปดาห์

รวมต้นทุนการเลี้ยงไก่ก่อนการให้ไข่คือ 0.5612 บาทต่อวัน หรือ 3.9282 บาทต่อสัปดาห์ ดังนั้นจึงได้แนวทางการตัดสินใจซื้อไก่รุ่นใหม่ คือ ไก่รุ่นใหม่ที่อายุต่างกัน 1 สัปดาห์ หากมีราคาขายต่างกัน 4 บาทขึ้นไปควรซื้อไก่ที่มีอายุน้อยกว่าจะได้ต้นทุนที่ต่ำกว่า แต่ถ้าหากไก่รุ่นใหม่มีราคาขายต่างกันน้อยกว่า 4 บาทก็ควรซื้อไก่ที่มีอายุมากกว่าจะได้ต้นทุนที่ต่ำกว่า

4.การวิเคราะห์การตัดสินใจปลดไก่รุ่นเก่า วัตถุประสงค์เพื่อหาแนวทางตัดสินใจการปลดไก่อายุได้ราคาไข่ไก่ที่ผันผวน จากการเปรียบเทียบการปลดไก่อายุ 75 สัปดาห์ และ 102 สัปดาห์ปรากฏว่าการปลดไก่ที่อายุ 102 สัปดาห์จะให้ผลกำไรขาดทุนที่ดีกว่า แต่การตัดสินใจดังกล่าวเป็นการตัดสินใจภายใต้ภาวะราคาไข่ไก่ ณ ขณะนั้น การเลี้ยงไก่รุ่นอื่นที่มีภาวะราคาไข่ไก่ต่างกันย่อมมีอายุการปลดไก่ที่ต่างกัน

การวิเคราะห์จัดทำโดยทำการคำนวณต้นทุนการผลิตไข่ไก่ในแต่ละสัปดาห์ตลอดอายุการให้ไข่จนปลดไก่ แล้วนำมาเฉลี่ยด้วยจำนวนไข่ที่ผลิตได้แต่ละสัปดาห์เพื่อให้ได้ต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อไข่ 1 ฟอง เมื่อได้ต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อฟองแล้วนำไปเปรียบเทียบกับราคาขายไข่ไก่ ณ ขณะนั้น หากต่ำกว่าราคาขายก็ให้เลี้ยงไก่ต่อไป แต่ถ้าหากต้นทุนสูงกว่าราคาขายก็ให้ทำการปลดไกรุ่นนั้นออก

ผลจากการวิเคราะห์ที่ได้ข้อมูลดังตาราง 4-8 ในบทที่ 4 สรุปได้ว่า ถ้าไข่ไก่มีราคาฟองละ 1.30 บาท ควรปลดไก่ที่อายุ 87 สัปดาห์ เพราะต้นทุนการผลิตเฉลี่ยเริ่มสูงกว่า 1.30 บาท ถ้าไข่ไก่มีราคาฟองละ 1.40 บาท ควรปลดไก่ที่อายุ 99 สัปดาห์ ถ้าไข่ไก่มีราคาฟองละ 1.45 หรือ 1.50 บาท ควรปลดไก่ที่อายุ 101 สัปดาห์ แต่ในกรณีที่ไข่ไก่มีราคาสูงมาก เช่น ราคาสูงสุดที่ขายได้ในกรณีศึกษาคือฟองละ 1.80 บาท อาจปลดไก่ช้ากว่า 102 สัปดาห์ แต่อย่างไรก็ตามราคาอาหารไก่ที่ใช้คำนวณในกรณีศึกษาคือราคาถั่วเหลืองถ่วงน้ำหนักตลอดอายุการเลี้ยง กิโลกรัมละ 5.6236 บาท ถ้าการเลี้ยงรุ่นอื่นมีราคาอาหารสูงหรือต่ำกว่านี้ก็ควรนำมาประกอบการพิจารณาปลดไก่ด้วย

ปัญหาที่พบจากการศึกษา

จากการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตไข่ไก่เพื่อการตัดสินใจ กรณีศึกษาฟาร์มสมควร จังหวัดพิษณุโลก ได้พบปัญหาต่างๆ ที่สำคัญดังนี้

1. ปัญหาการขาดความรู้ทางบัญชีของผู้จัดการฟาร์มขนาดเล็กทำให้ไม่สนใจค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้จ่ายด้วยเงินสด ในการบริหารฟาร์มไก่ไข่จะต้องบริหารใน 2 ส่วน คือ การบริหารต้นทุนและการบริหารการผลิต ปัญหาด้านการผลิต เช่น ไก่เป็นโรคสามารถปรึกษากับปศุสัตว์จังหวัดได้ แต่ปัญหาทางด้านต้นทุนจะไม่มีที่ปรึกษาและด้วยการขาดความรู้ทางบัญชีทำให้ไม่สนใจในค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่เงินสด เช่น ค่าเสื่อมราคา ค่าเสียโอกาส ทำให้ไม่ทราบถึงกำไรขาดทุนที่แท้จริงผลก็คือเกิดการผลิตไข่ไก่ทั้งที่มีผลขาดทุน

2. ฟาร์มขนาดเล็กจะเสียเปรียบในด้านต้นทุนการผลิตอย่างมาก เนื่องจากฟาร์มขนาดเล็กมีเงินทุนและความรู้ความชำนาญไม่มากเมื่อเทียบกับธุรกิจเลี้ยงสัตว์ครบวงจร ดังนั้น การที่ไม่สามารถผลิตไก่สาวและอาหารไก่เองได้ ต้องซื้อจากธุรกิจเลี้ยงสัตว์ครบวงจรทำให้มีต้นทุนที่สูงกว่ามาก

3. ราคาไข่ไก่ตกต่ำเนื่องจากถูกกำหนดราคาด้วยผู้นำราคาไข่ไก่มีต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่าจากการเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตของฟาร์มสมควรซึ่งเป็นฟาร์มขนาดเล็กกับฟาร์มทั่วไปจะเห็นว่าฟาร์มขนาดเล็กจะมีต้นทุนการผลิตสูงกว่าฟาร์มทั่วไปอย่างมาก ดังนั้นการที่ผู้นำราคามีต้นทุนต่ำกำหนดราคาขายต่ำเป็นผลให้ฟาร์มขนาดเล็กที่มีต้นทุนสูงกว่าเกิดการขาดทุน

4. การที่ฟาร์มขนาดเล็กเลียนแบบการผลิตฟาร์มขนาดใหญ่ที่มีลักษณะการผลิตแตกต่างกัน จะเป็นผลเสียต่อฟาร์มขนาดเล็ก การที่ฟาร์มของธุรกิจเลี้ยงสัตว์ครบวงจรปลดไก่ที่อายุ 75 สัปดาห์ เป็นจุดที่ให้กำไรสูงสุดอาจเป็นเพราะลักษณะการผลิตที่เป็นวงจร คือ การปลดไก่ไว้ทำให้

ต้องรับไก่รุ่นใหม่เข้ามา ซึ่งเป็นไก่ที่ผลิตเองโดยใช้อาหารไก่ อุปกรณ์และยารักษาโรคของตนเอง เมื่อรวมกำไรตลอดวงจรแล้วอาจมีกำไรมากกว่าการเลี้ยงไก่ไข่รุ่นเดิมยาวนานออกไป แต่ฟาร์มขนาดเล็กที่ไม่สามารถผลิตไก่สาวและอาหารไก่ได้เอง การที่เลี้ยงไก่ไข่ยาวนานกว่า 75 สัปดาห์ จะเป็นการประหยัดค่าพันธุ์สัตว์และให้ผลกำไรขาดทุนที่ดีกว่าการปลดไก่ที่อายุ 75 สัปดาห์

ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตไข่ไก่เพื่อการตัดสินใจ วิทยาลัยการศึกษาด้านการเกษตร จังหวัดพิษณุโลก มีข้อเสนอแนะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. แม้ฟาร์มไก่ไข่ขนาดเล็กเป็นธุรกิจเกษตร แต่ผู้จัดการฟาร์มก็ควรที่จะมีความรู้ทางบัญชีหรือจัดให้มีนักบัญชีประจำฟาร์ม เพื่อช่วยการบริหารต้นทุนการผลิตเพราะมีความสำคัญมากเนื่องจากเป็นธุรกิจที่บริหารด้านการขายไม่ได้

2. รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเผยแพร่ความรู้ที่เกี่ยวกับการเลี้ยงไก่ไข่ให้กับเกษตรกร เช่น การเลี้ยงลูกไก่ไข่ การทำอาหารไก่ เป็นต้น เพื่อช่วยไม่ให้เกษตรกรที่เลี้ยงไก่ไข่ต้องพึ่งพาธุรกิจเลี้ยงสัตว์ครบวงจรมากเกินไป

3. เนื่องจากต้นทุนการผลิตไข่ไก่แต่ละฟาร์มจะแตกต่างกันเนื่องจาก พันธุ์แม่ไก่ ประเภทอาหารไก่ ลักษณะของโรงเรือน และที่ตั้งของฟาร์ม ดังนั้น ตัวเลขที่ได้จากการวิเคราะห์จากกรณีศึกษาฟาร์มสมควรจะเหมาะสมกับฟาร์มสมควรเท่านั้น ดังนั้นผู้ที่นำแนวทางจากกรณีศึกษาไปใช้ควรทำการคำนวณต้นทุนขึ้นใหม่เพื่อให้ได้แนวทางที่เหมาะสมที่สุดกับกิจการของตนเอง